

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Politiets og Arrestvæsenets Ordning m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2265; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 28).

Formanden: Sammen med denne Sag foretages de under Nr. 5 og 6 paa Dagsordenen opførte Sager, som er:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd. (Justits- og Politivæsenet samt Fængselsvæsenet).

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2307; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 28) og

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 84 af 31. Marts 1928 om Politiets Ordning m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2263; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 29).

Sagerne sattes til Forhandling.

Hedtøft-Hansen: De foreliggende Lovforslag, der er kendt fra forrige Samling, tilsigter, som bekendt, at gennemføre en Forbedring af vore politimæssige Forhold gennem en Ophævelse af den hidtidige Tvedeling af Politiet og en Centralisering og Forenkling af Administrationen og Ledelsen. Vi naaede i forrige Samling kun at faa Lovforslagene til første Behandling her i Folketinget og i Udvalget kun at indlede det omfattende Arbejde, den grundige Drøftelse, som saa betydningsfulde Lovforslag har Krav paa.

I Perioden, siden vi sidst beskæftigede os med Lovforslagene, er de diskuteret og behandlet baade af Offentligheden og af sagkyndige og naturligvis af Politistandens Personaleorganisationer. Denne Diskussion har været meget nyttig og vejledende. Det er baade forstaaeligt og naturligt, at Personaleorganisationerne alle har udtrykt Ønsker og Haab om at faa de bedst mulige Løn- og Avancementsforhold under en eventuel Nyordning, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at udtale Haabet om, at det, hvad den Side af Sagen angaar, skal lykkes at tilvejebringe en for alle Parter tilfredsstillende Ordning.

Diskussionen om Lovforslaget har efter min Mening været særlig interessant, fordi de sagkyndige Udtalelser har bekræftet det rigtige og hensigtsmæssige i de foreliggende Lovforslags Principper og Grundtanker, nemlig Enhedspolitiet. Jeg har med særlig Glæde bemærket en Udtalelse af et tidligere Medlem af Venstres Gruppe her i Salen, Politimester Vagn Bro, der i en Artikel i „Vestkysten“ — jeg har fundet den gengivet i „Kriminalpolitibladet“ for 1. April 1936, og jeg anmoder om den højtærede Formands Tilladelse til et ganske kort Citat deraf — skriver:

„Jeg lægger personlig ikke Skjul paa, at Enhedspolitiet efter min Mening er det rette, og alle, der har noget Kendskab til Arbejdet med Kriminaliteten og for Retssikkerhedens Fremme, deler uden Tvivl dette Standpunkt.“

Der er al Anledning til at glæde sig over, at i det mindste et Venstreblad har givet Plads for denne Artikel, naar man betænker det Hyl om Politistaten som Justitsminister Steinckes Ideal og andre Aandrigheder, som ved Forslagets Fremkomst udgjorde Kommentarerne i Venstrepressen.

Hvis blot den Betragtning, som Politimester Vagn Bro her har givet Udtryk, om jeg saa maa sige, maatte være i Stand til at bemægtige sig Venstre, og da i særlig Grad Partiets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Elgaard, har jeg det bedste Haab om, at det Udvalgsarbejde, vi nu maa genoptage, skal resultere i en forhaabentlig meget bred parlamentarisk Basis for disse Lovforslags Gennemførelse.

Jeg vil i øvrigt nu ikke fordybe mig i Lovforslagene Detailler, da det blot vilde være en Gentagelse af tidligere Taler, som jeg altsaa henviser til. Jeg skal nøjes med paa mit Partis Vegne at udtale Villighed til Medvirkning ved Lovforslagene Gennemførelse.

Elgaard: Heller ikke jeg finder Anledning til at gentage, hvad jeg udtalte ved disse Lovforslags Behandling i sidste Rigsdagssamling. Jeg vil kun resumere de tre Hovedbetragtninger, vi maatte gøre gældende ved Behandlingen i Fjor.

For det første, at vi vurderer Forholdet saaledes, at Ordenspolitiet og Kriminalpolitiet har hver sin Opgave, nemlig saaledes, at den direkte Forbindelse, kan jeg godt sige, og det personlige Bekendtskab, som Ordenspolitiet har til Befolkningen ved den Maade, hvorpaa Personalet udnævnes, betragter vi som en Gevinst. Endvidere, at Samarbejdet mellem Ordenspolitiet og Kri-